

Ratakauden toiseksi viimeisimmässä SM-kisassa monta kirkkainta mitalia oli katkolla.

Useassa luokassa mestarin nimi on nyt selvillä, mutta jännäämisen aihetta jäi onneksi vielä Kemoran päätöskisaan.

AHVENISTON syyskilpailut olivat aikaisempaa käytäntöä noudattaen kaksipäiväiset. Lauan-
taina ajettiin SM-pisteistä ja sunnuntai-
taiksi järjestäjät olivat saaneet jaet-
tavakseen PM-pisteitä.

VIITOSRYHMÄN alle 850-kuutioiset aloittivat pisteiden perässä ajon. SM-pintojen lisäksi "pikku possut" ajoivat Arwidson Trophyn ruskeista kirjekuorista.

Sateen liukastamalla radalla läh-
tötekniikan hallitsi tasaväkisestä ryh-
mästä parhaiten Jarmo Kaitanen, mutta kaverin riemu johtoasemasta ei ollut pitkäikäinen. Heti pääsuoralta ensimmäiseen kaarteeseen taitet-
taessa Kaitanen luisti kevyesti hie-
kalle menettäen tuulenhalkojan ase-
mansa.

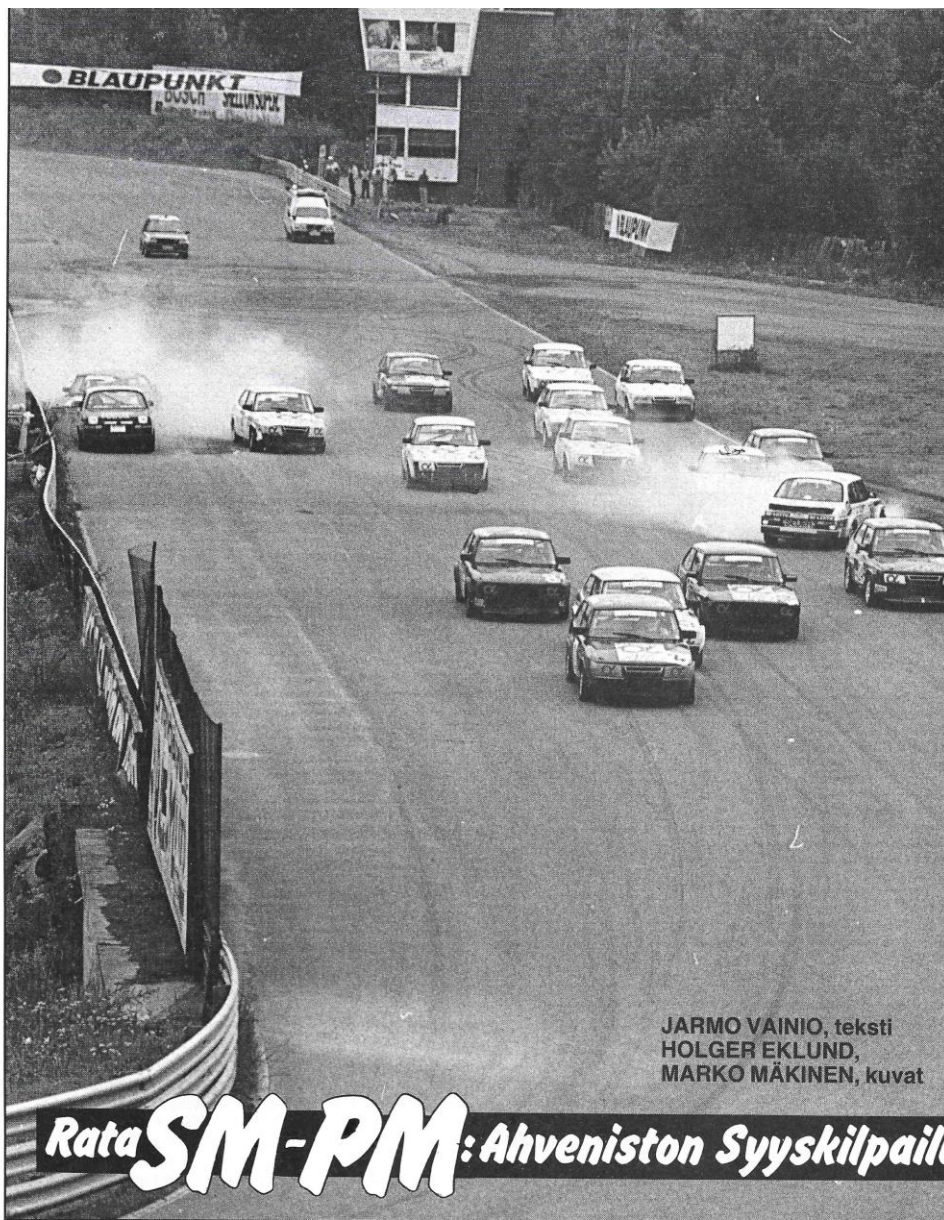
Keulaan ryntäsi Juhani Haapala, joka ei antanut kärkipaikan hämätä. Forssalainen kasvatti tasaisesti joh-
toaan eikä ollut missään vaiheessa muiden yllätettävissä.

Kaitanen sisuuntui alkumetrien töppäyksestään sen verran, että aloitti tasaisen nousun kohti kärkeä. Toisen kierroksen alussa mies ohitti pääsuoran jarrutuksessa edellään ajaneen Paavo Kuittisen siirtyen toiseksi. Näin mitalikolmikko oli löytänyt lopullisen muotonsa.

Lauri Kivipelto onnistui vaivoin pitämään 4:n tilansa ennen ensimmäistä yleisen luokan kisaa ajanutta Vesa Huupposta.

VIITOSRYHMÄN enintään 13-satassa vanha rataspecialisti Ilkka Jutila lähti innokkaimmin. Peräänsä Jämsän Äijä edustava Ilkka sai Yrjö Aallon.

Aalto ei kuitenkaan viihtynyt mon-

JARMO VAINIO, teksti
HOLGER EKLUND,
MARKO MÄKINEN, kuvat

Rata SM-PM: Ahveniston Syyskilpailu

Saabit innostuivat pyörimään toisessa startissa oikein kunnolla. Kukaan ei kuitenkaan jäänyt ensimmäiselle suoralle, vaan kaikki pääsivät jatkamaan matkaa. (MM)

Mestarit ottivat paikkansa

ta kierrosta Jutilan takana. Onnistuneen ohituksen jälkeen Aallon tarvitsi ajaa vielä muutama kierros täysillä, jonka jälkeen peli oli selvä.

— Ensimmäisen kisani ajoin vuonna -68, mutta vasta 1981 aloitin toissani, ensimmäisen mitalinsa voittanut Yrjö Aalto iloitsi varikolla.

Murtoluku-Fiatilla ajaneen Aallon jälkeen maalilinjan ylitti seuraavaksi Jan Ahokas, jonka tulosta voidaan pitää pienenä sensaationa. Kaveri nousi ensimmäistä kertaa palkintopallille, mutta otteiden perusteella tapahtuma ei jää ainoaksi. Ilkka Jutila putosi kolmanneksi. Eroa Ahokaseen oli lähes puoli minuuttia.

SPECIAL SALOONEISSA Hannu

Lappalainen oli yllättää kaikki. Mies lähti viivalta kuin ammus, mutta ajokkina ollut Renault Alpine päätti ottaa hieman rauhallisemmin. Loistavalla lähdöllä kohahduttanut Lappalainen joutui keskeyttämään moottorivaurioon jo vajaan sadan metrin ajon jälkeen.

Juhani Pakarilla oli helppo päivä-

työ, sillä nuori pohjalainen pääsi jo ensimmäisellä kierroksella riittävän etäälle pahimmista uhkaajistaan. Helge Snabb ja Jari Koiranen kilvoittelivat kakkospalkinnosta, ja kisan puolivälissä Koiranen pääsi hivuttamaan Mazdansa ohi Helgen voittoisan Kemora-auton.

Koiranen oli ohituspaikkaa hakies-

saan menettänyt mahdollisuutensa kakkossijaa parempaan tulokseen, sillä Pakarin tavoittamiseen jäljellä olleet kierrokset eivät antaneet enää mahdollisuutta. Neljäs ja samalla viimeinen maaliintulija oli Onni Kreivi. **FORMULA-FORDEISSA** 16-sataset koneet nostattivat märästä asfaltista inhottavan sumupilven, joka kera-

Mestarit ottivat paikkansa

Mika Arpiainen kohtalonhetket. Vasen jalka on lipsahtanut kytkinpolkimelta ja Bemari on poistunut radalta. Leif Wiik toteaa tilanteen ja siirtyy kisan kärkeen. (MM)

tyi kypärien visiireihin. Nokkelina nuorina miehinä tilanteeseen olivat osanneet varautua Mikat Salo ja Häkkinen, joiden visiiriin puhtaana pysymisestä huolehti koko kisan ajan vinosti pyörinyt ropeli.

Ensimmäisen kiinnityksen kisan voittoon otti Mika Salo, mutta hyvässä tuntumassa tulivat Harri Lumivirta ja Mika Häkkinen. Toisen kierroksen alussa johtotrio muovaili sijoituksiinsa siten, että Häkkinen siirtyi keulaan ja Salo tuli potkureineen toisena. Harri Lumivirta oli kolmantena.

Häkkinen toi luotettavasti pelinsä ykköksenä maaliin, ja osakilpailun voiton myötä palkkioksi tuli myös luokan mestaruus.

Pientä tasotusta kaimalleen antoi Mika Salo, jonka auto ei käynyt kunnolla yli 5000 r/min. Kaikesta huolimatta saalistus tuotti toisen tilan.

En tiedä mikä autoon tuli. Täytyy varikolla katsoa, mutta kunnolla se ei käynyt, Salo manaili.

Luokan kolmoseksi nousi jälleen kerran hitaasti syttynyt Pertti Kurki-Suonio. Kierrosten lisääntyessä Pertti pääsi aina vain parempaan vauhtiin. Kurki-Suonion ajossa on sitä jotakin, sillä syyskilpailu ei ollut ensimmäinen kerta kun Pertti toi formulaansa mahtavissa, mutta täysin hallituissa luistoissa.

Kerran otettiin Lumivirran kanssa yhteen, mutta se oli puhdas kilpailutilanne. Pertti selviitti kustomoitua etukatettaan.

A-RYHMÄN 13- ja 16-sataset ajoivat samassa lähdössä. Isommissa luokassa Toyota-miehet ottivat heti kolmoisjohtoon. Heikki Välimäki johti "kööriä" Matti Niskasen hengittäessä jatkuvasti takapuskurin tuntumassa.

Katsojien silmiltä piilossa Välimäki ja Niskasen ehtivät suolenkiällä hie-man nojaillakin toisiinsa, mutta villistä yrityksestä huolimatta Välimäki ei antanut Matille mahdollisuutta onnistuneeseen ohitukseen.

Säännöt sallivat jarruttamisen ensimmäisenä, Välimäki viitsaili maalissa suolenkin tapahtumista.

Matti Niskanen oli toinen, mutta hetken näytti siltä, että Ari Koivukari ehtisi kakkoseksi.

Kärkitrio oli erittäin tasaväkinen,

seuraavina pisteille ehtineet Arto Tikkanen ja Jukka Salomäki jäivät palkintopallilta jo puolisen minuuttia.

Pienemmissä luokassa kärkipaikka oli halpaa tavaraa. Ensimmäisenä voiton huumaan ehti tuodittautua Tapani Haapala, mutta mies jäi lopulta neljänneksi.

Todellisen jännitysnäytelmän esittivät Simo Päivärinta ja Kalle Sarlin, jotka olivat tässä luokassa ylivoimaisia. Päivärinta piti pitkään Kallea takanaan, mutta hämeenlinnalaisyleisö huokaisi helpotuksesta kun Kalle kisan viime hetkillä onnistui ohitukseensa.

Kumit lämpenivät niin hitaasti, mestaruuden napannut Kalle selviitti.

Mulla taas renkaat kuluivat liian nopeasti, ohitettavaksi joutunut Päivärinta heitti vastineensa Kallelle.

Juhani Länsikorpi oli kolmas.

A-RYHMÄN kahdessa isommassa luokassa elettiin taas jännittäviä hetkiä jo ennen starttia. Renkaat olivat nytkin nousta pääosaan, ja syystäkin niin Volvon kuin BMW:n leireissä kysyttiin viimeisimmät tiedot juuri maaliintulleilta.

Volvon kolmen auton rengasruletti ei onnistunut kokonaan, sillä Heikki Salmenauton tassujen vaihtaminen kesti niin kauan, että lähtöruutuun ei ollut enää asiaa.

Mika Arpiainen otti tapansa mukaan letkan hallintaansa, mutta sattuu niitä vahinkoja näköjään Mikalle.

kin. Toisella kierroksella varikkonousussa Arpiainen spinnasi keulapalkalla ja putosi kuvioinnin seurauksena kolmanneksi.

Se oli ihan mun oma töppäys. Ajattelin ajaa mäen nelosella, mutta päätin sitten kuitenkin vaihtaa kolmoselle.

Kengänpohja oli kuitenkin sen verran hermostunut, että jalka lipsahti polkimelta. Slikseillä ei tilannetta enää korjata, Mika selosti kahdeksan kierroksen jälkeen.

Arpiainen nousi uudestaan yhden pykälän, sillä edelle päässyt tallitoveri Tarmo Laine ei ruvennut kisailemaan nopeamman kuljettajan kanssa.

Olisi Mika mennyt ajamalla ohi. Mulla oli renkaat jo ihan loppu, Tarmo Laine väitti.

Lähdön voitti, mutta sodan mestaruudesta hävisi Leif Wiik, joka roikui Arpiaisen tuntumassa aina tämän pyörähdykseen saakka.

Lähtö meni taas renkaiden vaihdon takia vähän tiukalle, Leif myönsi.

Wiikin voitto oli ylivoimainen, ja samalla ongelmaton. Eroa BMW-kaksikon nopeampaan osapuoleen kertyi 18 sekuntia.

Peilistä näin, että Mika tuli takana.

Alle kaksilitraisissa Markku Fingerroosiin voitto oli muutaman sekunnin kymmenyksen vaakalaudal-

la. Isomman luokan Sierralla takana tullut Pekka Korkeakoski lähetti Markkun luistoon varikkosuoralle laskeuduttaessa, mutta kuin jonkin näkymättömän käden pitämänä Fingerroosiin Peugeot pysyi pyöriillään eikä aikaakaan hurjalta näyttäneeseen tilanteeseen mennyt paljon.

Kuurojen kieltä hallitsevana kuljettajana Fingerroos ehti kuitenkin viestittää takana tulevalle Korkeakoskelle mitkä olivat työnnettyksi joutuneen kuljettajan mietteet.

...kele kun pelästyin, Markku Jii totesi ilman sen kummempia selitteilyjä.

Maaliin ukkeleita liputettaessa erot olivat jo selviä. John K. Westman jäi voittajalle viisi sekuntia ja melkein kolme sekuntia joutui ruutulipun heiluttaja odottamaan ennen kuin Sulo Hannula sai tarvittavan kierrosmäärän täyteen.

SAAB-merkkiluokka pääsi sunnuntaina ensimmäisenä esittelemään taitojaan. Saabitit ajoivat kaksi kahdeksan kierroksen kisaa, joiden tulokset ynnättiin yhteen.

Ensimmäisessä erässä Robert Koistinen johti pari kierrosta, mutta sitten Markku Kuusijärvi jarrutti pääsuoran lopussa tyylikkäästi johtoon. Ohitus ratkaisi myös erän voiton. Paluun asfalttiradoille tehnyt Martti Pesonen toi oman pelinsä kolmanneksi.

Vuoden sponsormagneetiksi nimetty Lauri Törhönen on parantanut jatkuvasti otettaan. Nyt ohjaaja tuli kuudenneksi.

Saabien toisessa lähdössä ei vältytty kolhimisilta.

Ensimmäisen erän neljä nopeinta ottivat jälleen paikkansa. Kuusijärvi ohitti taas Koistisen prikulleen samalla tavalla kuin aikaisemmin.

MINITONNEISSA ajettiin ensin viisi kierrosta, sitten radalle tuli pace car ja letkan päästyä uudestaan hajuetaisytylle toisistaan, 30 minia päästettiin uudestaan valloilleen.

Simo Tukiainen ja Olli Helminen vuorottelivat kärjessä, mutta Tukiaisen ei loppujen lopuksi malttanut lainata johtopaikkaansa kuin hetkeksi Helmiselle. Matti Lehtokari oli kolmas ja Hannu Kämäräinen neljäs.

FORMULA-VW:ssä Sami Pensala palautti vanhat parrat takaisin päiväjärjestykseen. Sopivasti ärsytetty Sami ei antanut muille mitään mahdollisuuksia, vaan karkasi heti omille teilleen.

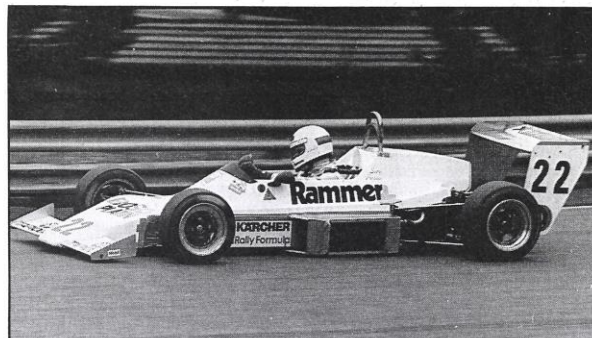
Viimeksi täällä Ahvenistolla satui pieni tekninen vika. Nyt ajattelin, että yritetään kovasti ja tosissaan. Ihan mielenkiinnolla katsoin millaisia kierroksia saan. Vehje on hyvä ajaa, mekaanikot ovat tehneet hyvän työn, lisämielenkiintoa luokan SM-sarjaan tuonut Pensala "puolusti" hurjaa ajoaan.

Omalla kalenteriluvulla maaliin Pensalan jälkeen tulivat Matti Myllykylä, Allan Taimi, Hans Koch ja Tarmo Laine.

LADOISSA Seppo Levänen pääsi onnistuneelle karkumatkalle, mutta tekniikka jätti Sepon pulaan suolenkiällä. Paavolaisten suvun mainetta puolusti tällä kerralla Ismo, joka toiseksi viimeisellä kierroksella onnistui juuttamaan pelinsä siihen saakka johtaneen Saku Hämäläisen ohi.

Joku tuli lähdössä kylkeen, pyörähdin ja konekin vielä sammui, hurjalla kirillä kolmanneksi noussut Juha Ilti.

FORMULA-FORDIT avasivat PM-taistelun. Kärjen osalta palkinnot oli-

Sami Pensala näytti, että hän ei ole mikään laskeva tähti huhuista huolimatta. Formuloiden ylivoimainen voitto lämmitti takaiskuista kärsinyttä Samia. (MM)

si voitu jakaa jo lauantaisten SM-lähdön tulosten perusteella, koska kunnit noudattivat orjallisesti samaa maaliintulojärjestystä.

Mika "Häkä" Häkkinen oli toistamiseen viikonlopun kuluessa nopein.

Mika Salo joutui toistamiseen katselemaan Häkkisen sulavaa menoa. Nyt kaikki oli kunnossa, mutta siitä huolimatta eroa pääsi syntymään.

– "Häkä" vain meni kovempaa, Salo tunnusti suoraan.

Kolmanneksi posotteli ensimmäisen PM-kisan voittanut tanskalainen Sved Hansen, joka on vielä kahden kisan jälkeen sarjan johdossa.

– Yllätys on minullekin, että johdan vielä. En ole ajanut täällä ennen, enkä saanut rataa oikein tuntua, koska harjoitusten aika rata oli märkä, Hansen murehti.

Pertti Kurki-Suonion harmiksi kisa loppui kolme kierrosta liian aikaisin. Mies itse ainakin uskoi, että tuossa ajassa tanskalainen olisi joutunut luovuttamaan kolmannen sijan.

– Olisin tarvinnut vielä kierroksia, koskan olen hidas lämpenemään, Pertti selitti.

A-RYHMÄN PM-lähdöstä ounasteltiin viikonlopun kovinta kisailua, sillä SM:n varmistuttua Bemari-talli päätti lähteä kisaan mukaan.

Onni hylkäsi Arpiaisen kuitenkin täydellisesti. Bemarkin mustassa laatikossa oli jotakin hämminkiä, eikä auto suostunut käynnistymään. Ei, vaikka keinoina käytettiin apuakua ja työntämistä. Arpiaisen ei auttanut muuta kuin luopua pelistä jo varikolla.

Volvo-kaksikko Ulf Granberg ja Leif Wiik painalsi heti kärkeen. Ruotsalainen edellä ja Wiik perässä. Kaksikon takana alkoi kuitenkin tapahtua.

Ensi Tarmo Laine auttoi Heikki Salmenaution kaiteeseen, ja niin Heikin viikonloppu oli lopullisesti pilalla. Tämä tapahtui ensimmäisellä kierroksella ja kierrosta myöhemmin kolisi jälleen. Asialla oli nytkin Laine, Junnu Koskinen lepäsi varikkosuoran kaiteessa.

Granberg sai voiton liian helpolla, sillä Wiikin renkaat alkoivat kypsyä, ja mies toi tehokasta Volvoaan näytävissä, mutta ei mitenkään nopeissa luistoissa.

– Takapyörät loppuivat. Seokset olivat sittenkin liian pehmeät, Wiik ajatteli ääneen renkaita tutkiessaan.

Keskiluokan voitti Tarmo Laine, joka sai "lämpimän" vastaanoton ratavarikolle kaartaessaan. Sanailu yltyi ajoittain kiivaaksi, sillä teilatuksi joutuneet Volvo-miehet eivät ottaneet kohtaloaan kepeästi.

– Minä luotan ratatuomareihin. Turha tässä on suuta piestä, Junnu Koskinen kommentoi allapäin tapahtunutta.

Varikolla tapahtumia seuranneena en halua tuomita ketään, mutta ehkä jonkun kuljettajan olisi syytä tutkia ajotapaansa kun sama mies on kahdessa viimeisimmässä kisassa aiheuttanut ylimääräisiä kuvioita.

Pienimmän luokan voitti Heikki Välimäki, ja ykköstilansa ansiosta Heikillä on vielä kaikki mahdollisuudet PM-voittoon. Kahden kisan jälkeen voittoon on saamaa Granbergillä, Wiikillä ja Välimäellä. Kaikki kolme luokkaa ajavat omista pisteistä, mutta Pohjoismaiden mestari on kuljettaja, jolla on luokasta riippumatta kahdesta huomioonotettavasta kilpailusta eniten pisteitä.

